

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Krize ...?

Obsah:

- ✱ **Bohoslužby: Velikonoce 2009** str. 3
- ✱ Velikonoční čtení Bible str. 9
- ✱ **Co se dělo:** Maminky měly karneval..... str. 9
- ✱ **Co se dělo:** Postní duchovní obnova.. str. 9
- ✱ Velikonoční jezdecká procesí str. 11
- ✱ Život v berounské kotlině střeží kostel Nanebevzetí Panny Marie v Počaplech str. 12
- ✱ Před 280 lety byl svatořečen Jan Nepomucký str. 14
- ✱ **Svědectví:** Nečekaný pozdrav str. 16
- ✱ Pouť do Říma str. 17
- ✱ Klub Betlém a Azylový dům sv. Josefa v Lochovicích str. 22
- ✱ Příhláška na Skautský tábor 2009 str. 24
- ✱ **Pišete nám:** Pohled z Mnichova Hradiště str. 25
- ✱ Kardinál Vlk obdržel darem část Kristova kříže str. 26

Již několik týdnů můžeme stále ze všech stran slyšet, že náš svět zasáhla krize, která nemá od dob „velké hospodářské krize“ 30. let minulého století obdoby. Politikové i ekonomové se snaží odhadnout její skutečný dopad a snaží se snad i hledat cesty jak ji překonat.

Nejsem ekonom a mnoha věcem ve světě opravdu příliš nerozumím, ale (ne)překvapuje mne, že krize je vnímána jen v její ekonomické, méně pak politické podobě. Domnívám se, že její příčiny jsou mnohem hlubší a že „nefungující ekonomika“ a „rozhádaní politikové“ jsou jen důsledkem krize v oblasti, která zasahuje život člověka mnohem zásadněji, a to v oblasti duchovní a morální. Tato krize zasahující především euro-americký svět spočívá především ve ztrátě „křesťanských hodnot“, na kterých právě tento náš svět byl vybudován...

Vnímáme-li duchovní situaci našeho kontinentu (Ameriku nechme stranou), pak můžeme s jistotou říci, že jako křesťané svým praktickým materiálním a konzumním způsobem života a ztrátou „evangelní slanosti“ vyklízíme pole na jedné straně všem, kdo si stojí za svým liberálním, pragmatickým a subjektivním pohledem na život, či levicovým populistům, kterým např. u nás stačí pouhých 30 Kč na to, aby „oblbli“ národ, na druhé straně pod praporem demokracie, globalizace, tolerance a pod strašákem xenofobie zcela nekriticky přijímáme např. prudce expandující muslimský svět, který u nás využívá veškerá demokratická práva, zatímco „na svých územích“ dokáže být k ostatním velmi netolerantní a ze svých pozic neustoupí ani o krok ...

Krize pak zpravidla sleduje svůj vlastní, předem daný scénář: Nejříve zasahuje lidská srdce, člověk ztrácí

redakční archiv

vědomí skutečných hodnot a dává zelenou vlastnímu sobectví. To se dříve či později musí projevit v ekonomické oblasti. Ekonomika nějaký čas je schopna unést všechny podvody a nepoctivosti, ale ne do nekonečna, pak se začíná hroutit. To je okamžitou rozbuškou pro vznik krize politické. Co může přijít potom? Pokud se ani zde krize nezastaví, stává se hrozba vojenského konfliktu více než reálná...

Ne, nechci zde malovat nějaký katastrofický scénář, také pevně věřím, že k ničemu takovému nedojde. Jen všim chci ukázat způsob, jak lze nejsnadněji krize překonávat: Celou postní dobou zní Ježíšova výzva: „Obráťte se a věřte evangeliu!“, na ni pak navazuje velikonoční: „Nebojte se!“....

Přeji proto nám všem, abychom pravdivě a vhloubce svých srdcí prožívali postní výzvu k obrácení a mohli nacházet u Vzkříšeného Pána pokoj v každé životní situaci.

Josef Pecinovský

Zprávy z farnosti

 První pátek v měsíci připadá na 3. dubna. Od 16.00 hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. kříže přistoupit ke svátosti smíření.

 Předvelikonoční úklid kostela sv. Jakuba - 4. dubna: Žádáme o pomoc při úklidu a přípravě kostela sv. Jakuba na velikonoční svátky. Předvelikonoční úklid kostela se koná v sobotu 4. dubna od 9.00 hodin. Všem, kdo přiloží ruku k dílu, předem děkujeme.

 Mše sv. “pro děti” - 14. dubna. Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná ve čtvrtek 14. dubna od 18.00 hodin v kapli Povýšení sv. kříže.

 Kající bohoslužby s možností přijetí sv. smíření. Kromě obvyklých příležitostí ke slavení sv. smíření (1/2 hodiny před mší sv.) budou před velikonočními svátky příležitosti ke slavení sv. smíření: **Beroun:** v pátek 3. 4.: od 16.00 do 18.00 hodin,
v sobotu 4. 4.: od 10.00 do 12.00 hodin,
v neděli 5. 4.: od 15.00 do 18.00 hodin.

Kněží budou k dispozici v sakristii kaple Povýšení sv. kříže a na faře

Loděnice: ve čtvrtek 2. 4. od 16.30 hodin,
v neděli 5. 4. od 9.30 hodin.

Králův Dvůr: v úterý 7. 4.: od 16.00 do 17.00 hodin
a od 17.30 do 18.00 hodin.

Svatý Jan pod Skalou: každou neděli půl hodiny před mší sv.

Ostatní kostely: vždy půl hodiny před mší sv.

 Velikonoční triduum (od večerní bohoslužby na Zelený čtvrtek do nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně) stojí v samotném středu prožívání liturgického roku. V těchto dnech slavíme uskutečnění a dovršení Božího díla naší spásy skrze Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání. **Je proto velmi důležité pro věřícího křesťana prožívat tyto události ve společenství Církve slavením společných liturgií, zvláště aktivní účastí na velikonoční vigilií, při které bude našich 6 katechumenů přijímat iniciační svátosti (křest, biřmování a eucharistie) a my ostatní budeme obnovovat své křestní sliby.** Velikonoční vigilií opět prožijeme v širším společenství naší farnosti.

 Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - “agapé” na faře. V den slavnosti Zmrtvýchvstání Páně - 12. 4. - se po dopolední mši svaté můžeme jako farnost sejít k malému posezení na faře (ve farním sále). Pokud můžete “vzít něco s sebou” (není nutné!), přispějte k tomu, že “agapé” bude o to radostnější...

 Bohoslužby: *Velikonoce 2009*

	sobota 4.4.	Květná neděle 5.4.	Zelený čtvrtek 9.4.	Velký pátek 10.4.	Velikonoční vigilie sobota 11.4.	Zmrtvých - vstání Páně neděle 12.4.	Velikonoční pondělí 13.4.
BEROUN		9.00 18.00	18.00	18.00	20.00	9.00	9.00
KRÁLŮV DVŮR		8.00	19.30	18.00	20.00	8.00	
LODĚNICE		10.00				10.00	10.00
TETÍN		11.00				11.00	
HÝSKOV	17.00					8.30	
CHÝŇAVA		16.00				16.00	
ŽELEZNÁ							
SVATÝ JAN	18.00		19.00	19.00	20.00		
VRÁŽ							9.00
NIŽBOR	16.00					16.00	
HUDLICE	15.00						11.00

 Farní knihovna je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 12. 4. a 26. 4. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Sbírky - "na charitu": V neděli 22. února se konala sbírka "Svatopetrský haléř" ve prospěch arcidiecézní charity, při které se vybralo **3.140,50- Kč**.

 Sbírka na Svatou zemi: Na **Velký pátek 10. dubna** proběhne sbírka konaná na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Pozice křesťanů v Izraeli není nijak jednoduchá. Tato sbírka může být malým poděkováním "Svaté zemi", která je kolébkou křesťanství a kde to vlastně všechno začalo...

 První svaté přijímání dětí. Po Velikonocích začne příprava dětí na první svaté přijímání. Rodiče dětí, které by přicházely v úvahu, necht' se spojí s P. Cyrilem Kubánkem, který přípravná setkání povede.

 Letáček "Nedělní liturgie": Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Modlitba růžence na Tetíně většinou každé **3. úterý** v měsíci ve 20.00 hodin na faře. Tentokrát se sejdeme **ve středu 22. dubna**, těšíme se na všechny nové příchozí. *Farníci z Tetína*

 Setkávání maminek: Milé maminky, milé děti! Přijďte mezi nás - scházíme se pravidelně jako celý loňský rok - každou **středu od 9.00 hodin** na farní půdičce - a rádi vás mezi sebou uvidíme☺. Rozhodnete-li se přijít, neváhejte kontaktovat Báru Benešovou na tel. 776 829 859 a pro informaci zkuste případně juknout na www.beroun.farnost.cz **LK**

 Setkání ministrantů malých ani velkých se v dubnu kvůli vytížení všech zúčastněných v rámci velikonočních svátků nekoná. Další setkání malých ministrantů je naplánováno při Arcidiecézní pouti na Svatou Horu 9. května, kde bude program jak pro rodiče, tak i pro ministranty. Další info A. Vašků tel.: 602 129 195.

 Galerie v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně. V sobotu 2. 5. v 16.00 se v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně koná vernisáž výstavy obrazů příbramské výtvarnice Milady Mojsejové-Volákové, cyklus obrazů a kreseb je věnován věžňům svědomí. Výstava je jako obvykle přístupná s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu. Kdybyste se tomu chtěli věnovat šířeji, vznik a osudy obrazů přiblíží autorka, tel. 606 944 294.

 Farní kalendář - rádi bychom vám nabídli novou "rubriku" farních stránek - kalendář, kam osoby pověřené umísťují (či budou umísťovat, jak doufáme☺) plánované akce manželského, maminkovského společenství či spolča mladých, chrámového sboru, skautů, KMŠ, K-klubu ap., potažmo celé farnosti vůbec. Také třeba datum, kdy vychází farn. zpravodaj. Prvotním důvodem vzniku je snaha společně koordinovat program ve farnosti tak, aby se žádná zajímavá nabídka nepotkala ve stejném čase s nabídkou ještě zajímavější. Je důležité pokud možno zanést do kalendáře program nejméně na měsíc dva dopředu (nebo dokonce na celý rok dopředu u aktivit s pravidelným tradičním datem konání). Přístup k editaci mají kněží, všichni členové pastorační rady a vedoucí jednotlivých skupin v rámci farních aktivit. Koordinátorem je Alois Vašků. Pokud by chtěl kdokoli jiný vložit zajímavou poznámku o akci týkající se nějak naší farnosti, obraťte se na něj (mobilní telefonní číslo 602 129 195, e-mail: vasku@omadeg.cz). Kalendář naleznete na www.beroun.farnosti.cz, odkaz je na úvodní stránce. -red-

Z vikariátu

 Slavnostní bohoslužba na hradě Karlštejně. V neděli **29. března** od 14.00 hodin bude na Karlštejně v kostele Nanebevzetí Panny Marie u příležitosti 652. výročí založení místní kapituly (27. března 1357) sloužena slavnostní mše sv., ke které jste všichni srdečně zváni. Slavnostní liturgii bude svým zpěvem doprovázet berounská Svatojakubská chola.

 Vikariátní konference: V **úterý 21. dubna** se v Lochovicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.

 Missa chrismatis - 9. dubna. Mše svatá s obnovou kněžských slibů a svěcením olejů se na Zelený čtvrtek koná v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava od 9.00 hodin. Ke slavnostní bohoslužbě jste všichni zváni.

Skauti

 Schůzky **dívčího kmene** v novém školním roce: **SVĚTÝLKA** - *čtvrtek* 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY** - *pátek* 16.00-18.00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristýny Kodrasové.

 Schůzky **chlapeckého kmene**: **VLČATA** každý *pátek* od 16.00 do 18.00 hodin. **OCELOTI**: Budeme se scházet *ve středu* od 16.00 do 18.00 hod. v klubovně na faře.

 Nabízíme zdravotnický materiál. Stále máme dost - náplasti s polštářkem, obinadla, kompresní čtverce, vatu atd. Materiál má však prošlou lhůtu spotřeby. Máte-li zájem, kontaktujte mě na tel. č. 728 236 981. Stačí sms. **Hanka B.**

 Velikonoční nadílka 18. 4. v Novém Jáchymově (pro podrobnější informace sledujte nástěnku).

 18. 4. **Revize majetku střediska - Kdo můžete, přijďte nám pomoci!** - z půdičky nad školkou se bude vynášet veškerý střediskový materiál, co půjde, opraví se, co nepůjde, zlikviduje se.

- Svátek sv. Jiří - patrona skautů je 24. 4.
- **Skautský tábor 2009.** Podrobnější informace s předběžnou přihláškou nastr. 24.
- **Předběžné přihlášky:** Do 30. 4. je třeba odevzdat předběžné přihlášky na letní skautský tábor - na základě této přihlášky vám bude poslána oficiální přihláška s dalšími informacemi.
- **Velká výprava dívčího kmene** proběhne 7. - 10. 5. 2009.

- **Bleší trh:** Ve středu 1. dubna 2008 od 8,00 do 16,00 hodin pořádá Křesťanský klub ve spolupráci s KMŠ a maminkami z farnosti v **prostorách bývalé kaplanky na berounské faře BLEŠÍ TRH**, jehož veškerý výtěžek bude věnován ve prospěch Katolické mateřské školy. **Na tento bleší trh sbíráme dětské oblečení a obuv, sportovní potřeby, hračky, knížky a oblečení pro nastávající maminky.** Prosíme vás všechny, kdo byste mohli přispět třeba jen několika věcmi, abyste své dary předali ve školce kdykoli v pracovních dnech od 7,00 do 16,00 hodin, nejpozději však do pátku 27. března 2008. **Děkujeme vám předem za všechny vaše příspěvky a srdečně vás zveme k levnému nákupu!**

- **Vizitace ve školce:** Některé události v životě naší mateřské školky se pravidelně opakují a stávají se z nich již tradice. K těm zvláště vzácným patří každoroční vizitace Mons. Václava Malého, který v pražské arcidiecézi pečuje o církevní školství. Při návštěvě jej doprovází paní Mgr. Eva Tomášková, vedoucí odboru církevního školství Arcibiskupství pražského. Na programu pravidelně bývá informace o aktuální situaci ve školce, rozhovor otce biskupa se zaměstnanci i setkání s dětmi. Dalšími hosty při vizitaci bývají i P. Josef Pecinovský nebo P. Cyril Kubánek. Letos u nás milou návštěvu přivítáme ve středu 1. dubna v dopoledních hodinách.

V. Malý nad dětskou prací.. foto J.

K KLUB
BEROUN

- **Letem světem - s mladými a P. Benediktem v Římě. POZOR!** tentokrát **V PONDĚLÍ 6. dubna 2009 od 17,45 hodin.** Zveme vás na další z cyklu cestopisných promítání. Tentokrát nás bude slovem a fotografiemi provázet mužská část naší mládeže pod vedením Jakuba Kodrase.
- **JARNÍ - FARNÍ oheň ve čtvrtek 30. 4. 2009.** Věříme, že už ani nemusíme tuto informaci psát: Jak se stalo dobrým zvykem, navečer před prvním májem se pravidelně schází mladí, staří, dětní i bezdětní **na farní zahradě u kostela v Loděnici**, aby společně poseděli při záři ohně, vůni opékaného masa a písničkách s kytarou. Srdečně vás všechny (z Berouna, Králova Dvora, Chýňavy, Loděnice, Vráže, Jarova, Sv. Jána, Železné, Nenačovic... prostě odkudkoli z berounské farnosti) zveme i letos! Sejdeme se **okolo 17. hodiny večerní** (ihned po skončení loděnického náboženství), pokud můžete (zvláště loděničtí) dříve, přijďte na zahradu pomoci s přípravou ohně. S sebou je dobré vzít si opékací zásoby i nápoje, kávu vám nabídneme. Děti se při této příležitosti rády přestrojí, téma maskování není pevně dané.

Diář Manželského společenství

Chcete-li se scházet nad Písmem, kávou či čajem, a společným sdílením manželských radostí a starostí, přijďte ve čtvrtek **23. 4. od 20 hod. na půdičku farní klubovny v Berouně**. Společenství se pravidelně schází každý 1. čtvrtek v měsíci, tentokrát je kvůli velikonočním svátkům přesunuto...

Exercicie pro rozvedené (i znovu sezdané) 7. května 18.00 - 10. května 2009 13.00. pořádá Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora u Příbrami), povede Mons. Aleš Opatrný, ThD. **Místo:** Svatá Hora - Exerciční dům. Začíná se večerí první den a končí poslední den obědem. Cena: 1200 Kč

FARNÍ CHARITA BEROUN

Pračka pro Azylový dům. Azylový dům sv. Jakuba v Berouně potřebuje naléhavě pro své klienty pračku!!! Obracíme se tedy na všechny, kterým není čistota lidí bez domova v Berouně lhostejná☺), s prosbou o pomoc... Pračka, kterou máme v Azylovém domě v současné době k dispozici, už množství a nebývalému zájmu našich klientů o praní naprosto nedostačuje... Uvažujete-li tedy o tom, zbavit se třeba v dohledné době své starší, ale ještě funkční pračky, jste u nás v Azylovém domě sv. Jakuba na Zavadilce vítanými hosty... Pračku si po domluvě odvezeme. Adresa: Azylový dům sv. Jakuba v Berouně, Roháče z Dubé 131, Beroun, kontakt: 311 621 783, mobil: 724 216 051. Děkujeme vám. *Jindřich Štusák – vedoucí AD*

Veřejná sbírka Pokojíčky na podporu azylového domu pro matky s dětmi v tísní v Lochovicích. Veřejná sbírka Farní charity Beroun „Pokojíčky“ je od 13. 9. 2008 zapojena do DMS. Vaše dary využijeme na vybavení budoucího Azylového domu svatého Josefa pro matky s dětmi v tísní. Na podporu našeho projektu odešlete dárcovskou **SMS ve tvaru DMS POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Cena DMS je 30 Kč, veřejná sbírka Pokojíčky obdrží 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz. Fórum dárců spustilo společně s mobilními operátory novou službu pod názvem **DMS Roční podpora**. Tato služba funguje na stejném principu jako standardní dárcovská SMS. Pomocí této služby mohou dárci pravidelně v průběhu roku přispívat menšími finančními částkami vybrané neziskové organizaci. Pokud byste měli zájem podpořit naši sbírku touto formou, je postup jednoduchý. **Dárce zašle SMS-ku ve tvaru DMS 2008 POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Každý měsíc po dobu jednoho kalendářního roku Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. **Konto této sbírky, na které je také možno přispívat, je 0400642379/0800.**

Zprávy odjinud

Adorace za povolání. V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v **pátek 3. dubna 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Je zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat biskup Václav Malý. Společnou adoraci povedou jezuité a sestry SSJ, sestry CJ a sestry Božího Milosrdenství. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od **15.30** hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v **16.30** hodin.

- **Velikonoční jarmark:** Studánka zve na tradiční "Velikonoční jarmark" v **sobotu 4. dubna 2009 od 14.00 hodin** na zahradě Církevní mateřské školy Studánka (Ke Kamýku 686, Praha 4). Na programu je společné slavení Květné neděle posvěcením kočiček, připomenutím velikonočních zvyků, zasazením oseníčka, upletením pomlázek, výrobou řehtaček, píšťalek a zdobením vajíček. Vstup volný. Autobusové spojení: ze stanice metra Kačerov bus 189, 182 do stanice Cílkova; bus 215, 117 do stanice Nové Dvory; ze stanice metra Smíchovské nádraží bus 198, 199 do stanice Cílkova. Pořádá Občanské sdružení Studánka s laskavou podporou Magistrátu hl. m. Prahy a MČ Praha 12.
- **Křížová cesta na Petříně:** Křížová cesta na Petříně se uskuteční na Květnou neděli **5. dubna v 15.00 hodin**. Sraz je u prvního zastavení. Zváni jsou děti a rodiče, mladí i starší. Pojďme rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro něho tou nejdelší a nejtěžší. Akci pořádá farnost u kostela Panny Marie Sněžné v Praze.
- **Krásy Prahy a jejich ochrana pro budoucnost:** Unie katolických žen zve všechny zájemce na besedu s PhDr. Kateřinou Bečkovou, předsedkyní *Klubu za starou Prahu* na téma: Krásy Prahy a jejich ochrana pro budoucnost. Akce se koná ve středu **15. dubna 2009 od 14.30 hodin** ve farním klubu Panny Marie Sněžné, Jungmannovo náměstí 18, Praha 1.
- **Setkání nově pokřtěných s biskupem** Druhou neděli velikonoční, **19. dubna 2009 v 9.30 hodin** se koná v katedrále sv. Víta, Václava, Vojtěcha v Praze setkání neofytů, neboli nově pokřtěných s arcibiskupem, kardinálem Miloslavem Vlkem. Zváni jsou všichni neofyté se svými kmotry.
- **Augustiniánský týden v Praze: Od 20. do 24. 4. 2009** se v klášteře sv. Tomáše v Praze 1 uskuteční XI. Augustiniánský týden. Na programu jsou bohoslužby, přednášky a koncerty věnované nejen sv. Augustinovi. Letošní akce je spojena s Rokem sv. Pavla. Název letošního ročníku je *Svatý Pavel u svatého Augustina*.
- **Titulární slavnost sv. Vojtěcha v katedrále:** Ve čtvrtek 23. dubna, na svátek sv. Vojtěcha, biskupa, mučedníka a hlavního patrona pražské arcidiecéze budou mše svaté v pražské katedrále slaveny v 7.00 a v 18.00 hodin.
- **Pracovní brigáda ve Staré Boleslavi:** Pracovní brigády ve Staré Boleslavi - obnova areálu baziliky sv. Václava - pokračují v termínech **25. dubna** a 30. května 2009. Sraz je v 9.30 hodin na děkanství u sv. Václava. Zváni jsou všichni poutníci, dobrodinci a příznivci Staré Boleslavi. Pracovní oblečení s sebou. Občerstvení zajištěno. Pořádá Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz
- **Čtvrtá etapa Cyrilometodějské pouti na Velehrad:** Čtvrtá etapa letošního 28. ročníku Cyrilometodějské etapové pěší pouti z Levého Hradce na Velehrad, která byla zahájena 14. února 2009, pokračuje v sobotu **25. dubna 2009** a povede ze Sázavy přes Uhlířské Janovice do Zbraslavic. Trasa: Sázava - Uhlířské Janovice - Zbraslavice (28 km) doprava z Prahy: vlak hl. n. 6:19 - 7:16 Čerčany (přestup); 7:24 - 8:01 Sázava; nebo autobusem Praha-Háje 7:00 - 8:10 Sázava. Odchod od kláštera cca v 9:00. Odjezd ze Zbraslavic: vlak 17:58 - 18:54 Kutná Hora (přestup); 18:59 - 20:10 Praha (jede i později vlak 20:08). Možné jsou menší korekce trasy. Informace: www.poutnik-jan.cz nebo na tel. 286 891 447 a 731 604 392. Pout' pořádá Národní rada Sekulárního františkánského řádu, farnost sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí a farnost Křtiny, farnost Nanebevzetí P. Marie ve Vranově n. Dyjí.
- **Adorace za povolání:** V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek **1. května 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat kardinál Miloslav

Vlk. Společnou adoraci povedou bosí karmelitáni a sestry karmelitky. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

 Arcidiecézní pouť za povolání na Svatou Horu: V sobotu **9. května 2009** se uskuteční osmá Arcidiecézní pouť za duchovní povolání na Svatou Horu. Hlavní poutní mše svatá, kterou bude celebrovat kardinál Miloslav Vlk, začíná v 11:00. **Program pouti:** kající pobožnost v 8:30, adorace v 9:00, příležitost ke svátosti smíření, modlitba posvátného růžence v 10:30, hlavní mše svatá v 11:00 (předsedá kardinál Miloslav Vlk), beseda s panem kardinálem, generálním vikářem Slavíkem a bohoslovci ve 13.30, májová pobožnost v 15.00.

 Pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného: Unie katolických žen zve všechny zájemce na Pouť ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Na programu je mše svatá, návštěva hradu Lemberka a Zdislaviny studánky. Akce se koná v neděli **10. 5. 2009**. Více informací a přihlášení na tel. 220 181 329 nebo emailem ukz@volny.cz. Je třeba se přihlásit do 30. 4.

 Maltézští rytíři zvou na pouť do Lurd: České velkopřevorství spolu s Maltézskou pomocí o.p.s. chystá poutní výpravu ve dnech **30. 4. až 4. 5. 2009**. Organizátoři zvou nemocné i zdravé poutníky k účasti stejně jako v loňském roce, kdy byla pouť spojena s oslavou 150. výročí prvního zjevení Panny Marie dívce Bernadettě. Zváni jsou především nemocní, které bude provázet tým zdravotníků a dobrovolníků, i zdraví, kteří mohou podle svých možností také vypomoci s doprovázením nemocných. Ve skupině (180 míst) bude 65 členů Maltézského řádu a Maltézské pomoci, kteří tvoří ošetřovatelský a pracovní tým, dále skupina 30 těžce nemocných poutníků, zejména vozičkářů. Zbylou část výpravy tvoří poutníci méně nemocní nebo zcela zdraví. Doprava z Prahy do Lurd a zpět bude zajištěna letecky z Prahy, předpokládaná cena je 16 000 Kč. V ceně je zahrnuta doprava, ubytování, stravování formou plné penze po celou dobu cesty a pobytu. Ubytování bude zajištěno pro těžce nemocné v bezbariérovém hospici, pro ostatní poutníky a doprovod ve tříhvězdičkovém hotelu. Na mariánském poutním místě bude připraven bohatý společný program - např. česká mše sv. v jeskyni zjevení, společná maltézská pontifikální mše sv. za účasti členů řádové vlády, noční procesí se svíčkami nebo eucharistický průvod. Mezi společnými aktivitami je možnost individuálního programu podle zájmu jednotlivců. Po celou dobu pobytu bude přítomno několik kněží, kteří povedou pobožnost křížové cesty, společné modlitby růžence a budou k dispozici pro všechny účastníky ke svátosti smíření.

 Letní tábor pro děti od 6 do 12 let 11. 8. - 22. 8. 2009. Jedeme stejně jako loni na faru do Chotěborek v Podkrokonosi a budeme mít s sebou stany pro ty, kteří si chtějí užít léto víc „v přírodě“. (Bereme i předškoláky.) Děti se mohou těšit na dobré jídlo od naší šikovné kuchařky, na hry, výlety, celotáborovou hru o sv. Pavlu a na příjemné vedoucí. Děti je možné přihlásit na mailu bet-el@seznam.cz (uved'te jméno dítěte, datum narození, kontaktní adresu na vás a telefon), nebo můžete nechat tyto údaje v obálce ve vrátnici Komunitního centra sv. Prokopa. Na www.bet-el.signalny.cz je ke stažení přihláška. Cena je letos 2350,-Kč (z toho 50,-Kč je na úrazové pojištění). Je možné platit na účet o.s. Bét-el (prosíme ne dřív než v květnu a nejpozději do 30. 6. 09) nebo hotově na schůzce s rodiči. Pro ty rodiče, kterým přispívá zaměstnavatel, můžeme připravit fakturu nebo potvrzení. V případě odhlášení je nevratné storno 150,-Kč. Předtáborová schůzka pro rodiče proběhne v úterý **17. června 2009 v 19 hod.** v Komunitním centru sv. Prokopa v Nových Butovicích (více informací na www.bet-el.signalny.cz). Přihlašovat děti je možné do 30. června 2009 nebo do naplnění kapacity (20 osob). o.s. bét-el (*Magda Vlčková 608610600*).

Velikonoční čtení Bible

Pod názvem "Bible, překlad 21. století" vyjde počátkem dubna po patnácti letech práce nový překlad Bible do současného českého jazyka (na překladu pracovali Alexandr Flek, Ba MTh, a Mgr. Jiří Hedánek). U této příležitosti proběhne v době Velikonoc v řadě měst České republiky čtení z tohoto nového překladu; v době psaní tohoto článku se připravuje čtení na 55 místech ČR. Na některých místech se bude číst Bible celá, na jiných některé její části. Cílem akce je upozornit na nový překlad a poukázat na hodnotu a aktuálnost Bible i dnes. Mediálním partnerem akce se stala Česká televize a Český rozhlas. 6. Celonárodní čtení bude slavnostně zahájeno večerním čtením 9. dubna v pražské Betlémské kapli. V Berouně se čtení uskuteční za podpory místních církví (Církev adventistů, Církev bratrská, Českobratrská církev evangelická a Římsko-katolické farnosti) a bude probíhat **v sobotu 11. dubna od 8 hodin** u kostela sv. Jakuba. Přijďte si i Vy přečíst svůj kousek Bible. Nový překlad celé Bible bude možno si na místě koupit za 150 Kč. Více informací o překladu i o samotné akci naleznete na webové stránce <http://www.bible21.cz>. Pokud byste s přípravou čtení u nás v Berouně chtěli pomoci, obraťte se na Petra Kolmana (603 303 118, beroun@cb.cz).

foto archiv

Petr Kolman

Co se dělo: Maminky měly karneval

Farní dvoreček se týden před Popeleční středou začal zaplňovat auty a kočárky. Sjížděla se na půdičku v kaplance všemožná zvířátka, indiáni, berušky, rybář s rybičkami, princezny, baletka, piráti, kuchař, kovboj, včelky... (Jestli jsem na někoho zapoměla, tak se omlouvám...) Uhádli jste správně, všichni mířili na dětský karneval. Půdička byla vyzdobena krepáky a

Veselá společnost masek na půdičce . foto maminky

balónky, z cédečka zněla dětská diskotéka a všichni měli dobrou náladu. Nejdříve se masky navzájem představily, a to by ani nebyly naše děti, kdyby si nedaly dohromady "Kolo kolo mlýnský...", Pásla ovečky... a Bramboru". V rytmu hudby se vlnily nejen děti, ale i maminky. Občerstvili jsme se na těle (každá maminka přinesla něco dobrého na zub) i na duchu, a všichni se těšíme, až si za rok zase vyrazíme z kopýtky.

-mk-

Co se dělo: Postní duchovní obnova

Na postní duchovní obnovu jsem se, jak jinak, těšila. Avšak týden před plánovaným termínem byla ohlášena změna ze soboty na Tetíně na neděli na faře v Berouně. Jelikož jsem při vyhlášení změny nebyla v kostele, dozvěděla jsem se o změně až vsobotu ráno.

Změnu jsem lehce přijala a vsobotu jsem mohla aspoň celý den pracovat.

V neděli jsme se sešli ve 14hod. v kaplance, bylo nás něco přes 20 a obnovu vedl pan vikář Pecinovský. Nejdříve jsme začali adorací vkapli ,poté jsme se začali „obnovovat“.

Téma: Co to znamená být Božím služebníkem. K tomu jsme si četli texty z proroka Izajáše.

Prvním textem, který jsme četli, byl Iz 42,1-7: „Zde je můj služebník, jehož podepírám...“

Bůh zde kromě myšleného Ježíše i nás nazývá svými služebníky, je to něco, co člověka pozdvihuje, není to odebráním svobody. Boží služebník, to je velikost důvěry Boha v člověka, čím větší služba, tím pro člověka lépe. Není to ponížení ani otroctví. Boží služebník se dává plně do rukou Božích. A my si musíme uvědomit, zda-li sloužíme Bohu nebo jestli spíš otročíme – např. mamonu nebo svým vlastním požadavkům. Bůh v nás má zalíbení. Máme také sami v sobě zalíbení? I na tomto záleží. Učíme se chodit po Božích cestách... Boží služebník se nechá vést Bohem... Trochu mého zamyšlení: Patřím Bohu? Šetů? Zlu?

Dalším textem byl Iz 49,1-6: “Každý člověk je plodem boží lásky – je pravda, že nemusí být pokaždé lásky lidské, ale boží vždy! Dokonale znát – tj. biblicky – dokonale mít rád.

Každý den se člověk rozhoduje, kterou cestou půjde – úspěch či neúspěch? Úspěch je jistě příjemný a povznáší, ale neúspěch je dobrý pro ponaučení a přemýšlení. A potom musíme jít dál a přijímat zase další , to dobré i zlé. Dáme-li si příklad Ježíše Krista, když byl ukřižován: Dalo by se říct neúspěch, ale dění další(zmrtvýchvstání) je úspěch – naděje. Bůh je naší silou, ano je mojí silou!

Co bych byla bez Boha? Nevím!

Text, který následoval byl Iz 50,4-9: “Boží služebník je ten, který se modlí ,ale také naslouchá a nechá mluvit Boha. Je důležité ztišit se, abychom Boha slyšeli, protože přes hluk, který nás obklopuje, Boha nemusíme slyšet. Jestliže necháme Boha mluvit do našeho života, dopadne to dobře, i když to tak třeba ze začátku nemusí vypadat. Modlitba není jen odříkání naučených slov, ale modlitba má být stav duše nastavené na Boží frekvenci – to je uvědomování si Boží přítomnosti. (Což pro mě někdy znamená nemalý problém). Je tolik věcí, ke kterým v myšlenkách utíkám víc než k Bohu. Ano všichni máme starosti! A co je „vzít“ do rukou a předat je do rukou povolanejších, které čekají a chtějí nám pomoci?!

Asi po hodině a půl jsme si dali malou pauzu a pak nám náš „Boží služebník“ P. Pecinovský pustil dokument o Turínském plátně – velice zajímavé a poučné, až se to zdálo být neskutečné, ale u Boha jde o skutečnost!

Po filmu následovalo další čtení, Iz 52,13-15 a 53,1-12. Toto čtení ve mně zanechalo největší obdiv! Jak je možné, že Izajáš nějakých zhruba 500 let před narozením Ježíše Krista věděl, co se bude dít? Ano, byl to prorok a poslouchal Boha, ale pro mě je to velmi zvláštní.

Jak dlouho Bůh připravoval lidi na příchod svého Syna, Služebníka, Vykupitele našich hříchů. Jak podrobně je zde vypsáno utrpení, které Ježíš po té skutečně protrpěl! A proto jako bych slyšela výkřik: “MĚJTE OČI OTEVŘENÉ PRO KRISTA!

Duchovní obnova se blížila ke konci a já si nakonec napsala poznámku: Boží služebník je ten, který je Bohem povolán... Izajáš, Ježíš... snad i já? Boží služebník vstupuje do života druhých lidí a snaží se rozdávat to, co dostal od Boha... Co dávám já?

A najednou tu byl konec. Opět mi obnova dala mnoho podkladů pro přemýšlení, rozjímání... Proto děkuji Bohu, panu vikáři i všem, kdo se zúčastnili obnovy, za dobře prožité nedělní odpoledne, které mi toho hodně dalo.

Sama za sebe mohu říci, že mi neděle vyhovovala snad lépe, než sobota, protože neděle je den Boží a tím i tato obnova byla posílena. Bohudíky.

Velikonoční jezdecká procesí

V Evropě asi nenajdeme druhý tak houževnatý malý národ, který je jako kapka v moři cizího jazyka, a přesto si už po staletí uchovává svou svébytnou kulturu i mateřštinu a vzdoruje všem prognózám o brzkém zániku. Lužičtí Srbové, nebo také Lužičané, jak se jim někdy u nás říká. Je jich asi 60 000 uvnitř osmdesátimilionového Německa, ale pořád jsou a pořád udržují své po staletí stejné zvyky. Jeden takový nikde jinde nevídaný se váže k oslavě Velikonoc, Kristova zmrtvýchvstání. Jsou to velikonoční jízdy, jež je možné vidět v převážně katolické Horní Lužici na Boží hod velikonoční.

Přitom katolíci představují menšinu lužickosrbského národa, je jich jen asi 20 000. Jízdy sice patří k zvykům lidovým, ale jsou natolik vážné, monumentální, krásné a velebné, natolik spjaté s živou vírou, že by se mi přičilo označení „folklórní“, spíš bych v nich viděla jakési navázání na liturgické obřady toho dne. Jako by se ti lidé nechtěli rozloučit s tím, co právě vyslechli v kostele, jako by to sami chtěli ještě dál všechno prožívat a také zvěstovat... **Jako by sami chtěli vydávat svědectví, že kámen je odvalen, hrob je prázdný a Kristus vstal z mrtvých!**

Dokud jsem velikonoční jízdy neviděla na vlastní oči, neuměla jsem si tu atmosféru představit. V roce 1990 u nás o Velikonocích v Horní Lužici nebylo mnoho informací, a tak jsme tehdy v jedné malé vesničce čekali, jaké to tedy vlastně bude. Bylo slunečno, někde nad hlavami nám zpíval skřivánek, příjemné jarní počasí, na polích náznak zeleného osení... Dlouho se nic nedělo, jenom kolem nás proběhlo několik děvčat v lužických krojích. Pak se ozval vzdálený zpěv, mužské hlasy sílily, až se objevili první jezdci, sedící na důstojně kráčejících koních. Třikrát objeli malý kostelík, zpívali opakující se melodii a zdálo se, že starobylá píseň má nekonečné množství slok. Působili vážně, velebně, vznešeně. Byli jsme tím uchvázeni! Pak odjížděli do další vesnice, jejich hlasy se ztrácely v polích, až zanikly docela. Asi za dvě hodiny jsme čekali zase v jiné obci na jiný průvod jezdců, tady je dokonce přivítaly slavobrány ze zeleného chvojí. Vážné a slavnostní chvíle se opakovaly, místní obyvatelé je vyhlíželi stejně netrpělivě jako naše česká skupina. Po chvíli projížděli slavobránami, zpívali, na kostele vlál prapor v lužických barvách. Do třetice jsme asi v poledne čekali v nějakém městečku, i tady vlály na kostele vlajky, vyzváněly zvony, i tady zavládla radostná atmosféra. Zdejší průvod či spíš procesí jezdců bylo nejpočetnější; stáli jsme uprostřed náměstí na kamenné dlažbě a jezdci třikrát projížděli kolem nás.

Stejně jako předtím upoutávaly pozornost zvoučné mužské hlasy, zpívající dlouhou církevní píseň, jejímž slovům jsme sice vždy nerozuměli úplně přesně, ale bylo zřejmé, že se jedná o evangelní poselství.

Velikonočním jezcům na koních se také říká *křížáci*, protože koňské postroje mívají zdobené křížky i malými stříbrnými půlměsíčky. Jízdy prý vznikly jako připomínka křížových výprav do Svaté země, kdy měl být osvobozen Boží hrob. V lužické srbštině se jezdci jmenují *jutrowni jěcharjo* nebo *křížerjo*, tedy *velikonoční jezdci a křížáci*. V procesí jezdí výhradně

redakční archiv

redakční archiv

muži, mohou se zúčastnit od patnácti let. Původně, v dobách předkřesťanských, to prý byl asi prastarý pohanský zvyk objíždět pole, a tak pomocí magie zajišťovat úrodu...

Jezdci mají na sobě tradiční slavnostní oděv – černý polodlouhý kabát připomínající krátký frak, černé kalhoty, naleštěné vysoké černé jezdecké boty, černý cylindr, sněhobílou košili a někde i bílé rukavice. Jsou upravení jako na svatbu, vážní, mají hladce vyholené tváře. Vypadají tak trochu jako angličtí lordi! Koně jdou pomalým krokem, a tak jezdci sedí zpříma v sedlech, mají hrdě vztyčené hlavy a velebnými hlasy zpívají o zmrtvýchvstalém Kristu. Písně mají nekonečně mnoho slok, občas zahlaholí radostné „halilujá“. Protože jsou písně velmi dlouhé, každý účastník má vruce sešitek s texty, „partýsek“.

Průvod je tradičně uspořádaný – jako první jedou vlajkonoši s korouhvemi; v některých procesích mají jednak korouhve červené, jednak bílé. Ty jsou symbolem hrdosti a vytrvalosti Srbů – bílé korouhve si narychlo udělali, když jim asi před dvěma sty lety červené byly zabaveny den před jízdou, aby nemohli jet. Další jezdec drží kříž, někde vezou i sošku vzkříšeného Krista. Pak následuje hlavní zpěvák s bílou šerpou. Potom se jako dlouhý had vine celé procesí jezdců ve dvojstupech. V každé skupině jezdí až dvě stě mužů, procesí se rok co rok pořádá v devíti místních farnostech. Celkový počet jezdců je v posledních letech asi 1600 – 1800. Každoročně přibývají noví, patnáctiletí. Když někdo jede poprvé, zdobí ho zelená snítka myrty nebo věneček na klopě kabátu. Když popětadvacáté, je dekorován snítkou stříbrnou, kdo jede popadesáté, má snítku zlatou.

Kdo má svého vlastního koně, jede na svém, další je ale třeba někde vypůjčit, a to prý až z okruhu dvou set kilometrů; zajistit pro všechny dostatečný počet koní je stále větší problém. Zapůjčují je i evangelíci z Dolní Lužice. Je možné tu vidět koně jezdecké i těžší, všechny slavnostně vystrojené. Zatímco muži jsou v sváteční černé a bílé, koně mají pod sedly červené nebo modré pokrývky s motivem kříže nebo beránka, oháňky jim zdobí velké bílé mašle s výšivkami a hřívy a ohlávky mají propletené květinami. Jsou to živé květy, karafiáty, frézie, narcisky a asparágus!

redakční archiv

Jezdci se shromáždí na koních u kostela, kde jim farář požehná a předá jim korouhve. Pak třikrát objedou kostel nebo hřbitov ve své vesnici. (Pokud je ve vsi hřbitov, oznamují tak i svým mrtvým Kristovo zmrtvýchvstání a naději ve vzkříšení.) Potom se průvodem vydají se zpěvem do sousední vsi. Tam se objíždění kostela a hřbitova opakuje a jezdci opět zpívají, nebo se zastaví, smeknou a vsedě na koních se modlí Otčenáš, pravou rukou drží uzdu koně, v levé smeknutý cylindr. V této sousední vsi pak zavedou koně do stájí nebo dvorů a rozejdou se do rodin. Všude jsou vítáni a pohoštěni. Zpáteční jízda probíhá podobným způsobem. Zdá se, že každou vsí projede několik průvodů, jedni odjedou, další přijedou...

„Jutry w Serbach“ neboli Velikonoce u Srbů. Měli jsme tehdy pocit, že jsme se octli v 19. století - asi jsme nikdy neviděli tolik koní najednou a taky k tomu trochu přispělo černé odění mužů včetně cylindrů. Ale u Srbů to byla záležitost naprosto současná; tradice patří k jejich životu i v moderní době jaksi samozřejmě, jsou projevem lidové zbožnosti. Rozhodně je nemusí křísit po několika desetiletích. A rozhodně neztratily nic ze svého původního křesťanského významu a smyslu. Jutry, Velikonoce jsou tady pro všechny stěžejním svátkem roku.

Lidmila Fričová

Proč je Zelený čtvrtek zelený

Před časem mě začalo zajímat, kde vzal **Zelený čtvrtek** svůj název. Ve všech možných knížkách se zpravidla uvádělo, že je to podle zelených bylin, v knížkách národopisných se navíc opakovalo tvrzení, že prý je to podle zelené liturgické barvy. To se mi nějak nezdálo, protože ten den je přece barva bílá. Až jsem na internetu narazila na rozhovor s biskupem **Václavem Malým** a našla jsem tím odpověď na svou otázku. Název Zelený čtvrtek jsme převzali z němčiny. Tam vznikl přesmyčkou původního německého slova **Greindonnerstag (lkavý čtvrtek)** za **Gründonnerstag (Zelený čtvrtek)**. Liturgická reforma po 2. vatikánském koncilu vyčleňuje poslední tři dny Svatého týdne z vlastní postní doby a označuje je jako **velikonoční triduum** či **třídění**. Tato změna také způsobila, že se nadále nepoužívají na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu liturgická roucha fialové (nebo černé) barvy, ale bílá, červená a bílá. Ani v minulosti ani teď se tedy zelená barva na Zelený čtvrtek nenosila a nenosí. -lf-

Život v berounské kotlině střeží kostel Nanebevzetí Panny Marie v Počaplech

Lepší kostel na nejlepším místě nemohl postavit nikdo větší než stavitel Dienzenhofer. Stavba zaujme, ať jedete od Plzně vlakem, kdy vás její kouzlo upoutá, nebo jedete-li po dálnici od Prahy, pohled na kostel vás provází cestou po celém údolí.

Byl jsem zvědav, jak dnes žijí okolní farníci, jaká je návštěvnost mše sv. v neděli, jaký je vnitřek kostela, jeho nejbližší okolí. Na missu zval hlas jediného zvonu, i když vím, že by to měl být akord nových zvonů, které nedávno pořizovalo jak město Králův Dvůr, tak i berounská farnost. Jaká bude asi účast na mši svaté? Nebude prázdno? Byl jsem mile překvapen, nebylo! Pater Cyril sloužil bohoslužbu v zaplněném kostele, Nejsvětější svátost přijímala téměř padesátka věřících. A věřte, že většina byli mladí lidé, novomanželé a lidé v produktivním věku. Sjeli se sem ze široka daleka, od Tmaně, Hudlic, Svaté, Trubína, Berouna a z dalších míst. Na tu pěknou účast se z velkých postranních oltářů dívali sv. Isidor a sv. Jan Nepomucký jistě s velkým uspokojením. Čtenáři si mohli vybrat z palety připravených tiskových informací.

Byl hezký pocit, že se o kostel, čistotu v něm a důstojnou přípravu mše sv. starají obětavci, že u kněze přisluhovalo pět ministrantů a dva mladí z nich četli od ambonu. Mši sv. doprovázeli zpěváci na kůru a varhany.

Nejbližší okolí kostela, starý hřbitov, je pěkně upraven díky péči města Králova Dvora. Sledoval jsem, jak se skupinka turistů zastavila u kulturní památky na tomto hřbitově, litinového náhrobku rodu Macháčků. Zasněžené si povídali o zde pochované dceři Rézince, do které se zamiloval básník Jan Neruda. Pak se dali strhnout kouzelným pohledem na celou berounskou kotlinu, kterou měli v nesmělém jarním slunci jako na dlani.

Překvapující radostnou tečkou po skončení mše *Počapelský kostel kresba J. Goldmann* sv. bylo pozvání na faru k dopolednímu společnému setkání při čaji a zákuscích, které připravili manželé Jana a Pavel Konrádovi, kteří s pěti dětmi nedávno opuštěnou faru oživil. V místnosti určené pro setkávání bylo příjemně všem návštěvníkům jako ve velké rodině. -vac-

W našem nejstarším písemuictví

Den vzkříšení Jezu Krista

Hledala jsem v naší středověké literatuře nějaké texty s námětem Velikonoc. Vybavilo se mi **Svatojiřské officium** (neboli **Řád navštívení hrobu Božího**) z 12. století; to je ovšem ještě latinsky. Pak mě napadla **Ostrovská píseň (Slovo do světa stvoření)** z 13. století, kde se objevuje několik veršů o velikonočním mystériu, a také **Kunhutina modlitba**. Jednotlivé verše o velikonočních událostech obsahují i texty písní **Buoh všemohúci** a **Jezu Kriste, šcedrý kněže** (obě ze 14. stol.).

redakční archiv

Našla jsem skladbu **Stáše matka bolestivá**, překlad latinské sekvence **Stabat mater dolorosa**, tzv. *compassio*, jež vypráví o utrpení Boží matky nad ukřižováním Ježíše a má probouzet v křesťanech soucit a lítost. (Jako možní autoři latinské písně bývají uváděni buď Jacopone di Todi, nebo Bonaventura, nebo papež Inocenc III.) Náš staročeský překlad vznikl někdy ve druhé polovině 14. století a autorovi se podařilo přeložit latinskou předlohu velmi věrně. Roku 1410 zapsal písař Přibík v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodě píseň **Vstal jest Buoh z mrtvých svú mocí**, jež se pak objevila ještě v mnoha opisech (např. ve Vyšehradském rukopisu,

v Třeboňském rukopisu, v Jistebnickém kancionálu, v rukopisu písaře Blažka z Dobřan, Oldřicha Kříže z Telče...) Již r. 1413 se zpívala v Betlémské kapli, a proto se někteří historikové domnívají, že ji složil Hus; nelze to ovšem ani vyloučit, ani potvrdit.

Vybrala jsem pro vás píseň **Den skříšení Jezu Krista**. Pochází asi z Moravy, neboť v Krnově založili minorité klášter a kostel Narození Panny Marie, v němž je doložen už r. 1421 kostelník Mikuláš z Kozlí, autor rukopisů s písněmi v latině, češtině i němčině. A ten zapsal r. 1417 radostnou velikonoční píseň, která se dochovala v rukopisu uloženém v Univerzitní knihovně v polské Vratislavi: **Den skříšení Jezu Krista**

Den skříšení Jezu Krista,
alleluia,
chvalmy Buoha podlé Písma!
Ten den slavný králanjelský,
alleluia,
osvietil* nad nepřáteli.
Alleluia, alleluia,
alleluia,
alleluia, alleluia!

Což byl Adam otec stratil,
alleluia,
toť nám Tvořec* jest navrátil.
Maria, rač vzpomahaci,
alleluia,
ty jsi naše milá máti!
Alleluia, alleluia,
alleluia,
alleluia, alleluia!

Bychom sediec na pravici,
alleluia,
chválili Buoha v Trojici.
Daj nám Krista užiti,
alleluia,
naše dušě rač spasiti!
Alleluia, alleluia
alleluia,
alleluia, alleluia!

*osvietil = zazářil, Tvořec = Tvůrce

Lidmila Fričová

Před 280 lety byl svatořečen Jan Nepomucký

Když byl 19. března 1729 v římské bazilice sv. Jana v Lateráně kanonizován Jan Nepomucký, vypukla v našem národě nevídaná radost. Slavnost přiváděla do Prahy statisíce věřících a ve Svatovítském chrámu se konaly bohoslužby plných osm dní.

Nám berounským věřícím, je velmi blízký, neboť na významném úkolu svatořečení se podílel Theol. Dr. Benignus Sichrovský z berounské rodiny Sichrovských. Toho si zavolal do

Říma v roce 1721 generál jeho řádu jako svého asistenta. Tam po osmi letech společně s hrabětem Rudolfem Sporkem přispěli k tomu, aby "Jan Nepomucký, mistr učení Pražského a králův zpovědník", byl prohlášen za svatého

Pro obrovský zájem musela být procesí organizována. Tak Beroun šel v průvodu s Nepomukem, Klatovy a Rokycany, Žebrákem, Rakovníkem a dalšími. Berounské procesí vedl děkan Jiří František Procházka, který po návratu využil velkolepých dojmů k tomu, aby organizoval sbírku na postavení sochy sv. Jana Nepomuckého. Ta se postavila uprostřed berounského náměstí a stála tam až do r. 1919. Později byla přemístěna na starý hřbitov, aby se po osmdesáti pěti letech vrátila na čestné místo na berounském náměstí. Úctu našeho lidu dokazují i mnohé další stavby a oltáře v kostelích. Na Tetíně je to kostel sv. Jana Nepomuckého, v Králově Dvoře byla kaplička zasvěcená také tomuto světcovi, bohužel však zbouraná v šedesátých letech minulého století. V počapelském kostele je na postranním oltáři velký obraz tohoto světce. Stejně tak v berounském děkanském kostele v severní lodi v roce 1752 vymaloval obraz světce Petr Molitor. K jeho tváři užil podobu kanovníka Strachovského, který se svým darem o zřízení oltáře zasloužil. Téměř v každé osadě Králova Dvora stály světcovy sochy. Pečovaly o ně spolky, "Muzeum", turisté a další. Nejznámější socha světce byla v Karlově Huti, měla také největší uměleckou hodnotu, neboť se na její výstavbě podílel známý pražský sochař Bosvart. V pražské arcidiecézi je sv. Jan Nepomuckému zasvěceno na třicet osm kostelů nebo kaplí.

Jméno tohoto světce je známo skoro v celém světě a my ho uctíváme jako hlavního patrona Čech.

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Vincenc Ferrerský

(5. dubna)

Ve Valencii, hlavním městě jižního Katalánska, je na břehu Rio Turi klášter sv. Dominika s kaplí zdejšího mnicha sv. Vincence Ferrerského.

Narodil se roku 1350, v sedmnácti letech vstoupil do kazatelského řádu k dominikánům. Studoval ve Valencii, Barceloně a Leridě filozofii, teologii a biblickou vědu. Znal téměř celé Písmo svaté nazpaměť. Dominikánský řád využíval jeho schopností a posílal ho tam, kde propukaly epidemie nemocí nebo občanské a náboženské nepokoje. Když v roce 1391 vzrůstal v budoucím Španělsku odpor k židovskému obyvatelstvu, vysvětloval všem principy křesťanské tolerance. Byl velmi úspěšný i v řešení postojů k avignonským papežům. Vincenc se rázně postavil za jednotné vedení církve v Římě. Na kostnickém koncilu stál

proti jakýmkoliv reformám. Stál jako významná autorita na čele katolického obrodného procesu.

Misijní činnosti věnoval veškeré své síly. I jako nemocný podnikal na oslíku daleké cesty, později chodil o berlích. Tak získal svým přesvědčivým působením podle svědků pro katolickou církev na 100 tisíc odpadlíků a asi 50 tisíc Židů a Maurů.

Přesvědčivost kazatelského umění sv. Vincence Ferrerského zanechala v dějinách církve hlubokou stopu. Někteří teologové ho označili za největšího kazatele všech dob, za osobnost, která

redakční archiv

dovršila úsilí sv. Kateřiny Sienské a zároveň proslavila celý dominikánský řád. Smrt 5. dubna 1419 byla pro trpícího asketu vysvobozením. Místem, které se stalo poslední zastávkou sv. Vincence Ferrerského, je bretaňské město Vannes. V tamnější katedrále se nacházejí jeho ostatky. **-vac-**

redakční archiv

Sv. Jan Křtitel de la Salle

(7. dubna)

Remešský rodák - narozen 1651 - sv. Jan Křtitel de la Salle byl zakladatelem kongregace Školských bratří. Již jako malý chlapec si zvolil duchovní povolání za smysl svého života. Jeho rodiče, příslušníci nižší francouzské šlechty, umožnili jemu i jeho sourozencům teologické vzdělání.

Jan studoval v Remeši, stal se kanovníkem a pokračoval v bohosloví v Paříži. R. 1687 byl vysvěcen na kněze. Jan se rozhodl, že po vzoru svého přítele arcibiskupa Fenelona zasvětil svůj život výchově mládeže. Prodal své jmění a peníze vložil do vybudování náboženské školy sv. Mořice. Vedle vyučování chlapců v základní škole zavedl nedělní vyučování pro dospělé a kurzy pro pracující mladíky. Protože se dříve

učilo jen latinsky, vypracoval metody pro vyučování v národním jazyku. Jeho význam lze přirovnat ke Komenskému. Stal se průkopníkem vzdělávání širokých vrstev. V roce 1684 měl již široký kádr spolupracovníků a to byl začátek kongregace Školských bratří. Již za Janova života vzniklo 22 domů s desetitisíci žáky. Napsal pravidla řízení kongregace, kde se například nesměla používat rákoska, jak bylo tehdy běžné. Po složitých jednáních převzal správu městských škol v Rouenu. Tam později v roce 1719 zemřel.

Papež Lev XIII. ho beatifikoval v roce 1888 a v roce 1900 byl prohlášen za svatého. Je patronem křesťanských pedagogů. Světcovy ostatky se nacházejí v sídle kongregace na Via Aurelia v Římě. **-vac-**

Svědectví: Nečekaný pozdrav

Maminka umřela v polovině léta. Konec léta a podzim byl bez ní prázdný, k nepřežití. Celý první rok byl hodně smutný, hlavně první Vánoce. Všichni jsme se snažili „tvářit normálně“, ale pořád jsme vypadávali z role. Taky jsem často řešila různé praktické otázky. Například si bratr povzdechl: „ Tak to už letos nebude kapr načerno...“ Kapr načerno se mi povedl, recept jsem našla v ručně psané „kuchařce“ po babičce. Babiččin zápis měl jen jednu vadu – jediná ingredience nebyla uvedena s žádnou přesnou váhou, všeho bylo buď *trochu*, nebo *hrst*. Vyber si!

Přešla zima, začalo jaro, blížily se Velikonoce. Objevil se další otazník – na Velikonoce míváme beránka, vlastně dva. Jeden je piškotový nebo ořechový, ten se sní, a druhý je z *velmi ošizeného kynutého těsta*, protože je jen na ozdobu a později ho sezobou slepice. Nojo, ale to jsem nikdy nepekla, a jak zjistím, kolik asi toho těsta má být? Když ho je moc, teče z formy ven, když málo, upadne beránkovi hlava nebo mu chybí ouška. „Maminko, pomoz mi!“ říkala jsem si v duchu... Vydala jsem se na půdu pro litinovou formu (asi ještě po prababičce z Březových Hor). Ta se jak známo skládá ze dvou částí. A jak jsem ji tak nesla dolů, byly ještě obě části spojené, svázané provázky, a uvnitř něco chrastilo nebo šustilo.

V kuchyni jsem rozvázala oba provázky; vlastně je zavazovala loni ještě maminka. Odklopila jsem horní díl formy. Uvnitř ležely dva lístky papíru a na nich maminčino písmo: „Na 1 beránka 65

dkg mouky (míchané polohrubé s hladkou). Plnit přední díl, dát těsto do oušek zvlášť, dost těsta na krk a podstavec. Péci nejprve hlavou dolů, pak otočit.“ Druhý lístek radil: „Piškotový ze šesti vajec (třený piškot). Péci hlavou dolů, neotáčet. Středně vytopená trouba.“ Oba lístečky končily důležitou optimistickou radou: „Dobré nervy!“ Několik vteřin jsem se nemohla ani pohnout. Dostalo mě to – ta rada je pro mě! Sama sobě by to přece maminka nenapsala! Celé to bylo jako pozdrav z druhého břehu. Měla snad pocit, když to psala, že už tu příští Velikonoce s námi nebude? Nevím... Každopádně vždycky znova oba zažloutlé lístky s povědomým písmem hezky položím do formy a přiklopím. Maminky nám pomáhají, i když už tu s námi nejsou... **-mishoot-**

Pouť do Říma

Naše pouť do Říma započala v neděli 22. února krátce po obědě, kdy jsme se všichni sešli u benzínové pumpy ÖMW v Berouně. Následovalo veliké skládání zavazadel a poutníků do dvou aut a loučení.

Asi po šesti hodinách jízdy byla první přestávka, kde se dotankovaly pohonné hmoty, umyla auta a jelo se dál. Kolem jedenácté večer jsme dorazili na místo určené, byla to místní fara ve městě zvaném Verona. Po velmi luxusní večeři, kterou nám místní lidé připravili, jsme se po krátké době odebrali na kutě. K večeři byly pravé italské lasagne.

Ráno po snídani jsme pokračovali v naší cestě do Říma. První přestávka následovala někdy kolem dopoledních hodin, kde jsme opět umyli auta, doplnili pohonné hmoty a přebytečné vypustili. Než jsme se nadáli, bylo odpoledne a to jsme už vystupovali v městě zvaném Assisi. Toto město je opravdu velmi nádherné a dá se říct, že i hodně romantické! Je postaveno na vrcholku skal, do kterých jsou vsazované či „zařezávané“ nádherné domy s romantickými uličkami. Naše první historická památka byla bazilika zasvěcená právě sv. Františku s Assisi, kterou jsme si důkladně prohlédli. Byly v ní vystaveny šaty, které měl snad sv. František nosit. Kousek pod touto bazilikou byla kaple, kde jsme měli mši svatou. Potom jsme se ještě chvíli kochali krásou Assisi a pomalu se vraceli k autům. Cestou jsme potkali ještě baziliku zasvěcenou sv. Kláře, která se snažila žít podle sv. Františka.

Večer kolem desáté jsme konečně dorazili do Říma. Byli jsme ubytovaní v papežské koleji sv. Jana Nepomuckého, která mimochodem patří nám Čechům. Zde jsou ubytováni čeští studenti. Tato budova byla postavena někdy ve 30. letech 20. století. Je velmi honosná a okolo ní se rozkládá nádherná zahrada.

Hlavní loď „Svatého Petra“ foto autor

Další den se konečně procházíme po Římě, naším cílem je Lateránská bazilika, která je zasvěcená Nejsvětějšímu Spasiteli, sv. Janu Křtiteli a Janu Evangelistovi z Lateránu. Tato bazilika je nejvýznamnější bazilikou Západu a tudíž i Říma, protože je katedrálou římského biskupa – papeže.

Ráno jak tak jdeme po ulicích, všude slyšíme samý hluk a troubení aut, pořávání lidí... Abych to shrnul, tomuto

městu vládne uspořádaný chaos, který pro nás Čechy, pokud se rychle nepřizpůsobíme, může být i osudný. Konečně jsme dorazili do baziliky, kde jsme měli v komorní kapliče mši svatou. Cestou jsme potkali nějakou řeholní sestřičku, která pocházela z Čech, snad někde od Olomouce. Samozřejmě jsme se byli podívat i na svaté schody, které jsou kousek od baziliky.

Odpoledne po obědě, který jsme si sami připravili, jsme se vydali do katakomb sv. Sebastiana. Cesta byla dlouhá a trochu se změnila za tu dobu, co tu otec Benedikt studoval. Tak jsme prostě chodili. Nad těmito katakombami se rozkládá menší bazilika sv. Sebastiana. Tyto katakomby mají prý až sedm pater, možná i víc. Bylo to velmi zajímavé, mimochodem patří k nejstarším hrobům křesťanských hřbitovů.

Tento den byl opravdu dlouhý, ale plný zážitků. Večer jsme měli večeři v jedné pizzerii, a aby to nebylo málo, tak jsme se vydali na tu jejich proslavenou zmrzlinu. Když už jsme konečně byli doma, tak jsme neopomněli na fotbálek a šli spát s představami, co nás čeká zítra.

A to už je Popeleční středa. Ráno, když jsme vstávali, jsme se pořádně vyfíkli, protože jsme měli celodenní plán. Navštívit opata a hlavní sídlo Opus dei a následně se zúčastnit mše svaté v bazilice sv. Sabiny, kde celebroul svatý otec Benedikt XVI. Tato mše byla velkolepá. Kněží tam bylo snad víc než lidí. Za to, že jsme tam mohli být, můžeme poděkovat našemu kardinálovi M. Vlkovi. (Tímto mu děkujeme.) Vstup byl na lístky, které byly neprodejně a dostávali je nejspíš jen vybraní lidé. I našim kněžím se splnil asi velký sen, protože mohli celebroul po boku svatého otce spolu s ostatními kněžími. Tento den jsme zakončili noční procházkou, společnou večeří a lahodným spánkem.

Další den... Tedy jestli se o tom dá říct den, když jsme stávali kolem páté hodiny ranní! Abychom se včas stihli přemístit do Vatikánu. Teď jsi vůbec nevybavuji, jestli jsme snídali. Když jsme došli do Vatikánu, před námi se majestátně tyčila bazilika sv. Petra, kterou zrovna oslňoval východ slunce. No byla to opravdová nádhera. Toto místo, jinak vždy tak zalidněné a přehlušené stovkami či tisíci turisty, dnes v tuto dobu úplně prázdné. Až se mi tomu nechce věřit. Než jsme došli do baziliky

sv. Petra, museli jsme projít přes policejní kontrolu a vatikánskou stráž. Otec Benedikt už před naším odjezdem do Říma zamluvil podzemní kapli, právě v této bazilice, zasvěcenou našemu bývalému kardinálovi Beranovi, která je nejbližší u hrobu sv. Petra a kde on je pochován. Pro nás jako pro Čechy je to opravdu výjimka, na kterou bychom měli být opět hrdí. Protože v okolí tohoto hrobu se pohřbívají jen papežové. Po mši sv. v této kapli jsme započali prohlídku baziliky. Byli jsme navštívit hrob papeže Jana Pavla II. A to se nám už začínaly probouzet naše prázdná břicha. Teď si konečně vzpomínám - nesnídali jsme! Nakonec jsme se rozhodli, že se teda půjdeme najíst ven před baziliku. Jak jsme vylezli, uviděli ty strašné davy lidí, jak čekají frontu do baziliky. My jsme se už vrátit nemohli, a tak jsme šli na tu naši snídani, kterou nám někteří kluci nesli. Když jsme

Zbožné rozjímání?

foto autor

dojedli, znovu jsme se vrátili do baziliky doprohlédnout si ji a podívat se ze svatopetrské kopule na Řím. Byla to pěkná výška. Po prohlídce baziliky jsme se šli kouknout na Vatikánskou poštu, odkud někteří z nás poslali pohled. Odpoledne jsme se byli kouknout na Papežskou školu. Pak na Colosseum, Panteon,...

Než jsme se nadáli, byl opět už večer. Den pro nás ale ještě nekončil. Večer jsme ještě stihli shlédnout velmi krásnou barokní až renesanční fontánu di Trevi. Nakonec se zmrzlinou v ruce jsme se odebírali pomalu domů.

Poutníci v "římských branách"... foto autora

Další den jsme už nevstávali tak brzo ráno a začali jsme snídání. Nato nám bylo oznámeno: udělejte si jídlo na celý den. Vydali jsme se do baziliky sv. Kříže, kterou mimochodem spravuje náš kardinál M. Vlček. Zde jsme měli opět mši svatou. Mnich, který zrovna měl tento den službu, byl hrozně šťastný, že jsme tam byli. Prý nemají nikde žádné ministranty nad dvanáct let. Z toho můžeme vydedukovat, že to u nás asi tak špatné nemusí být. V této bazilice bylo vystaveno několik relikvií sv. Kříže a velmi přesná a věrohodná kopie Turínského plátna, na kterém jsou jasně vidět obrysy pro nás ukřižovaného Ježíše Krista.

Odpoledne jsme se ještě šli podívat do baziliky sv. Vavřince. Uvnitř jsou ostatky Vavřincových jáhnů, Štěpána a Justa. V kryptě je pohřben papež Pius IX. Odpoledne byla nakonec změna plánu a vydali jsme se na fotbal s kněžími či budoucími kněžími. Večer jsme se vrátili a to už na nás čekala křížová cesta po nádherné zahradě v Nepomucenu (to je ta kolej, kde jsme byli ubytováni). Po tomto zážitku jsme se odebrali tiše na večeri, kde jsme si pěkně popovídali a šli spát.

Další den jsme vyjeli se podívat na trapistické opatství se třemi kostely sv. Pavla, sv. Klementa a sv. Konstantina a Metoděje. Po této prohlídce, jsme vyrazili k velmi nádherné bazilice a tou je bazilika sv. Pavla. Ta se mi ze všech bazilik nejvíce líbila. Měla svoji nádherně upravenou „meditační“ zahradu a kolo této baziliky leží rozlehlý park. V této bazilice jsme opět sloužili mši svatou po boku jednomu italskému knězi, který nás tam vychválil jako velké ministranty, až to nebylo příjemné. Jak jsem říkal, u nich jsou ministranti maximálně do dvanácti let. A tento problém je hodně tížící. Odpoledne jsme měli piknik v parku před bazilikou. Po hodně dlouhé prohlídce této nádherné katedrály jsme se vydali konečně k moři! No, na únor byla voda docela teplá, mohla mít tak necelých 10°C. Ne všichni otužilci se koupali jako já a pár ostatních. Pak jsme si zahráli plážový fotbal, který se proměnil ve strašně

P. Benedikt aneb fotbálek vždy a všude. foto autor

ragby. Mimochodem, Italové na nás koukali jak na zjevení. Oni v kožichu a my v plavkách. Zpovzdálí jsme viděli, jak se k nám blíží nějaká paní v kožichu a něco říká. Po chvíli přemýšlení jsme zjistili, že je to další Češka.

Navečer jsme se byli podívat ještě na jednu menší baziliku, která je zasvěcená Paně Marii Sněžné. N památku, že jim tam kdysi napadl sníh. Tak to by se u nás musel jmenovat takhle každý kostel, mysleli jsme si. Netušili jsme však, že jim tady ve slunné Itálii ale nasněžilo v srpnu!

Další a poslední den v Římě jsme posnídali naposledy společně, protože naše druhá, “větší” polovička musela jet zpátky do Čech. Já, Lukin, Honza M. a otec Benedikt jsme ještě zůstali a jeli až druhý den brzo ráno. Náš den byl velmi odpočinkový. Dopoledne jsme se vydali pomodlit Anděl Páně se Svatým Otcem. Pak jsme se tak procházeli opět se zmrzlinou v ruce a šli pomalu na oběd domů. Konečně po tomto týdnu jsme měli první polední klid. Po něm následovalo balení, úklid... Vždyť to znáte!

Myslím, že naše pouť se podařila. Získali jsme i plnomocné odpustky, které se dají získat právě poutí na nějaké poutní místo a na něm se pomodlit. Konkrétně v Římě se dají získat po návštěvě sedmi poutních bazilik.

Jakub K.

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

(pokračování z minulého čísla) **Azylový dům svatého Jakuba**

Hlavně o víkendech bývá celý prostor provoněný různým jídlem. Tato situace může vést u některých klientů k frustraci. Jsou klienti, kteří vařit vůbec neumí, nebo nemají prostě vůbec z čeho vařit. Ano, základních potravin se potřebným v rámci prvních dnů sociální tísně dostane. Vystávají ale někdy situace, kdy již kapacity pomoci azylového domu byly vyčerpány a klienti přecházejí do další sociální dávky o chlebu a čaji. Toto jsou smutné chvíle. Těžké bývá někdy i přebývání v komunitě na malém prostoru, kde každý má své starosti a zažité zvyky. A nemluvě o tom, že většina obyvatel Azylového domu svou tíživou situaci teprve řeší, má tedy kromě obav a starostí spoustu volného času, se kterým mnohdy neumí smysluplně naložit. Také všechny tyto situace jsou předmětem zájmu pracovníků azylového domu a mnohé si slibujeme vyřešit díky grantu z podpory EU, o který jsme na podzim požádali.

AD sv. Jakuba na Zavadilce red. archiv

Nedílnou součástí obou služeb je sociální poradenství, v jehož rámci Mgr. Petra Müllerová radí a pomáhá při řešení nepříznivé situace. Jde především o metodu dosahování malých postupných cílů, na kterých se spolu domluví klient a sociální pracovník. Osudy našich klientů bývají různé, taktéž osobnosti to bývají zajímavé. O problémech této cílové skupiny by se daly napsat spousty odborných slov a taktéž beletristické zpracování by přineslo určitě knihy poutavé, někdy úsměvné, ale ve většině případů hodně smutné. Plné rozpadlých vztahů, prohraných sázek, nerovného boje se závislostí a jinými nevléčitelnými nemocemi. Náš uspěchaný život orientovaný na úspěch a mládí prostě některým slabším jedincům nedává jiné šance, než je právě náš Azylový dům svatého Jakuba. Někteří po svém pádu potřebují jenom 2 – 3 měsíce, pak již naleznou nové zaměstnání a věci se stanou opět spořádanými. Někteří se k nám jako dobří holubi vracejí.

A jak vidí poslání Azylového domu i specifika jeho cílové skupiny sociální pracovníce Mgr. Petra Müllerová ?

Pro klienty našeho Azylového domu je vždy nejtěžší překonat podzimní a zimní měsíce, kdy je nepřízeň počasí tak velká, že ani ti nejotrlější „zálesáci“ nedokáží žít delší dobu pod širým nebem.

V tomto období je azylový dům vždy plný. Je to způsobeno částečně i tím, že lidem, kteří se žijí vykonáváním sezónních prací, skončí na podzim pracovní příležitosti a s nimi i pravidelný přísun peněz.

Období kolem Vánoc bývá tradičně pro ty, co bydlí v azylových domech, obtížnější než jakékoliv jiné období roku. Někdo bilancuje, co se mu za rok podařilo a co nikoli; pro některé naše klienty je tato bilance (často i shodou vnějších okolností) velmi tíživá.

Mnoho lidí vzpomíná na své blízké, kteří je buď po cestě životem opustili, nebo kteří by s nimi být chtěli, ale z vážných důvodů nemohou.

Specifikem této skupiny lidí je, že většina z nich má za sebou problematickou a drsnou minulost, například výchovu v dětských domovech či nefunkční rodinné prostředí. V době Vánoc na ně minulé křivdy doléhají zvláště silně.

Pro naše klienty však toto období může být zároveň příležitostí, kdy mohou intenzivněji pracovat na řešení svých problémů a zlepšení sociální situace. K tomu jim dopomáhá odborné poradenství z oblasti sociálních věcí (poskytuje sociální pracovnice azylového domu) i práva (poskytuje ředitelka Farní charity paní JUDr. J. Cívínová), příležitostně se mohou zprostředkovat i konzultace s jinými odborníky (psychologem, duchovním, apod.) Posláním Nocležny je poskytnout mužům starším 18 let bez přístřeší a v obtížné životní situaci jednorázové nebo krátkodobé ubytování. Toto ubytování je poskytováno v maximální délce 10 dní za 30 kalendářních dní, včetně služeb souvisejících s uspokojením základních životních potřeb (stravování, hygiena, ošacení). Součástí je i sociální poradenství k řešení akutní krize, tyto intervence jsou vždy domlouvány podle konkrétních potřeb klienta.

Všechna odborná pomoc by však byla zcela marná, kdyby nebyla přinášena s lidským porozuměním a láskou k bližním. Proto je pro nás velmi důležité složení pracovního týmu. Máme v současné době to štěstí (a spolu s námi i naši klienti), že fungujeme ve složení, které tento přístup umožňuje a podporuje. Naši sociální asistenti se snaží při práci s klienty o individuální a laskavé jednání.

Faktem však zůstává, že lidem bez domova, bohužel, nemůžeme nahradit ani simulovat přirozené rodinné prostředí.

Můžeme se jen snažit pomoci, aby se na své obtížné cestě posunuli o kousek dál.

A výhled do budoucnosti...

V současné době prožívá pracovní tým Azylového domu svatého Jakuba určité zlomové období. Z pozice vedoucího odchází Jindřich Štusák, který na tomto místě působil od roku 2006 a nyní přechází v charitě na jinou pozici, a z výběrového řízení vzejde vedoucí nový, který bude do Azylového domu uveden v dubnu letošního roku.

Tým azylového domu a celá Farní charita Beroun také napjatě očekává výsledky grantového řízení. V rámci nového grantu pod názvem "Spolu" počítáme s větším zapojením sociálních asistentů, s rozšířením možností pro klienty, např. s vybudováním posilovny a dílny a zavedením dalších programů. Součástí projektu bude také otevření služeb azylového domu možnostem dobrovolné spolupráce ze strany širší veřejnosti. Získání tohoto grantu je pro zajištění služeb Azylového domu sv. Jakuba zásadní. Obdobně jako získání dodatečných dotací z MPSV, neboť náklady na všechny naše služby jsou vtuto chvíli pokryty pouze ze 40%.

Z akcí v AD

foto archív FCH

Azylový dům představuje jen část služeb Farní charity Beroun zaměřených na osoby bez přístřeší. S dalšími návaznými službami – Denním centrem pro osoby bez přístřeší a vybranými programy sociální rehabilitace (podpora klientů při návratu do zaměstnání) vás seznámíme na podzim.

Závěrem děkujeme všem, kdo se podíleli na budování a rozvoji služeb Azylového domu svatého Jakuba a předáváme vzkaz stávajícího vedoucího Jindřicha Štusáka: „Pro tým pracovníků i pro rozvoj služeb Azylového domu se nyní otevírá nová etapa. Přeji v ní novému vedení a všem svým kolegům hodně úspěchů a Bžího požehnání.“

*Článek sestavili: Martina Mossóczy, Henrieta Votíková,
Mgr. Petra Müllerová a Jindřich Štusák*

Klub Betlém a Azylový dům sv. Josefa v Lochovicích

Dalším „zastavením“ cyklu zaměřeného na spolupráci farnosti a charity je komplex služeb pro rodiny. Také tento projekt je většinou z vás již znám ze stránek farního zpravodaje, někteří z vás dokonce využili možnosti Klub Betlém osobně navštívit nebo dokonce podpořili výstavbu azylového domu pro matky s dětmi v tísní ještě v době, kdy byl pouhou myšlenkou...

Okénko do historie

Na počátku celého projektu stál konkrétní příběh dvou matek, Barbory a Patricie, které zůstaly po rozvodu samy s několika dětmi. Barbora, která se ocitla se čtyřmi dětmi dokonce bez finančních prostředků a bez střechy nad hlavou, našla azyl na staré opuštěné fáře v Lochovicích. Byly to právě ony, které v r. 2005 přinesly Farní charitě Beroun původní myšlenku pomoci rodičům v podobné situaci a vizi založení azylového domu v tomto objektu.

Děti a ovečky v "Betlémě".

foto archiv

Vybudování azylového domu byl však pro začínající charitu velký úkol a objekt bývalé fary v Lochovicích vyžadoval rozsáhlou rekonstrukci. Bylo třeba začít menšími cíli. Nejprve získat objekt do dlouhodobé výpůjčky. Získat důvěru obce. Pak zajistit 1. etapu rekonstrukce objektu – pro začátek alespoň poloviny přízemí. Zde pomohla především německá nadace Renovabis, ale také řada sponzorů a drobných dárců. Rozhodující byla velká důvěra, odvaha a úsilí všech, kdo se pro budoucí azylový dům v Lochovicích nadchli... V červnu r. 2006 přinesl Klub Betlém první prázdninovou nabídku dětem z Lochovic a okolí. Zrekonstruované přízemí ještě nebylo ani dostatečně vybaveno nábytkem a většina aktivit se odehrávala na zahradě objektu, Klub Betlém byl dětmi i rodiči přesto hojně navštěvován. V září 2006 byl Klub Betlém konečně slavnostně otevřen a připraven věnovat se podpoře rodiny. K dispozici bylo především sociální poradenství a zájmové kroužky pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí...

Jaká je současnost a co nabízíme?

Také služby Klubu Betlém se v průběhu let dále rozvíjely a dotkl se jich zásadním způsobem Zákon o sociálních službách.

Klub Betlém dnes užívá nového názvu **Betlém, zařízení pro děti a rodinu** a dělí se na **Klub Betlém a Rodinné centrum Betlém**. Celé zařízení má zaregistrované dvě samostatné sociální služby. V rámci Klubu Betlém je to nízkoprahové zařízení pro děti ve věku 6-14 let, v rámci Rodinného centra Betlém jsou to tzv. aktivizační programy pro rodiny s dětmi. Pracuje

zde celkem 6 pracovníků na 3,9 úvazku a 5 lektorů. Služeb zařízení dnes pravidelně využívá zhruba 30 rodin v sociálně nepříznivé situaci.

A co si pod názvy služeb prakticky představit? Nízkoprahové zařízení umožňuje dětem smysluplně využívat volný čas, pomáhá jim při řešení problémů v rodině nebo ve škole. Nízkoprahový znamená, že je otevřený všem potřebným. Děti nemusí např. uvést své celé jméno, ale pouze přezdívku, nemusí docházet do klubu pravidelně apod. Závazné je pro ně pouze respektování několika základních pravidel, se kterými jsou při vstupu seznámeny. Patří k nim např. respektování ostatních, zákaz agresivního chování aj.

Nabídka rodinného centra Betlém je širší. Zahrnuje např. pomoc sociální pracovníce, klub pro rodiče, kde se mohou sdílet se svými starostmi spojenými s hlídáním dětí, cyklus přednášek zaměřených na rodičovskou péči, odborné poradenství nebo pravidelné zájmové kroužky pro děti 6-14 let nebo pro rodiče s předškolními dětmi.

A výhled do budoucnosti...

Jak většina čtenářů farního zpravodaje již asi ví, na vybudování azylového domu Farní charita Beroun získala grant ve výši 13,5 milionu korun, který byl schválen Výborem Regionální rady v říjnu 2008. Následně proběhla v období od ledna do března 2009 jednání a přípravy spojené s výběrovým řízením na dodavatele stavby. Samotné stavební práce by měly být započaty v předjaří 2009, tedy v nejbližších měsících. Jak se ale ukazuje, není zatím zcela vyhráno.

Společenská situace se poněkud zkomplikovala a charita spolu s dalšími neziskovými organizacemi čeká na konečný podpis rozhodující smlouvy. Není jisté, zda charita finanční podporu z grantu nakonec vůbec získá. Otázka budoucí výstavby azylového domu je tedy velkým prostorem pro modlitbu, a to nejen proto, že takto rozsáhlá rekonstrukce objektu je pro charitu první zkušeností tohoto typu.

A jak by rozvoj služeb v Lochovicích měl vypadat dle našich původních plánů?

Klub Betlém by měl v době rekonstrukce objektu fungovat v náhradních prostorách

Z klubu Betlém

foto archiv FCH

pronajatých obcí. Většina služeb má zůstat zachována, nový důraz bychom chtěli položit na terénní práci – tj. na kontaktování rodin v sociálně obtížné situaci žijících ve vzdálenějších obcích, vč. nabídky doučování, doprovodu dětí do Klubu Betlém, „pojízdných poraden“ externích odborníků.

Rekonstrukce objektu má být dokončena dle plánu v červnu 2010 a následně by měl být zahájen i provoz azylového domu pro matky nebo otce s dětmi v tísní. Kapacita budovaného domu bude 5 bytových jednotek pro matku nebo otce až s 2 dětmi a 1 bytová jednotka pro celou rodinu v tísní.

Klub Betlém bude nadále působit v přízemí objektu, dále v bývalém hospodářském zázemí a montovaném zahradním domku. Jeho služby budou sloužit stávajícím klientům žijícím v malých obcích a zároveň uživatelům azylového domu. Počítáme s dalším rozvojem poradenských služeb, s vybudováním miniškoly nebo otevřením vzdělávacích aktivit pro rodiče zaměřených na sanaci (záchranu) rodiny.

Finanční zajištění provozu služeb bychom do příštích let rádi získali z evropských zdrojů. Zatím se snažíme udržet kvalitní služby díky dotacím MPSV nebo Středočeského kraje. Tato

skutečnost dalšímu rozvoji tolik potřebných služeb příliš nenahrává, protože z těchto zdrojů máme na letošní rok pokryty náklady pouze ze 40%.

Nadále budeme pokračovat ve sbírce Pokojíčky na podporu vybavení azylového domu. O benefičních akcích sbírky vás budeme průběžně informovat prostřednictvím farního zpravodaje.

Děkujeme za podporu a věříme, že našemu dochovickému projektu zachováte svou přízeň.

Martina Mossóczy, koordinátorka služeb a projektů

Skautský tábor 2009

Vážení rodiče,

blíží se „velké“ prázdniny a s nimi i náš **letní tábor 2009**. Někteří již nedočkavě očekávají přihlášky a základní informace.

Termín tábora je již pevně stanoven na 18. července - 1. srpna 2009.

Vzhledm k tomu, že opět hledáme **tábořiště**, nemůžeme vydat oficiální přihlášky. Proto vydáváme „Předběžnou přihlášku“.

Nemusíte se však bát, my si nějaké místo k bydlení najdeme, ale pokud byste nám v tom chtěli pomoci, nebudeme se bránit.

Cena tábora se bude odvíjet od ceny pronájmu tábořiště. Neměla by se však příliš lišit od loňské ceny. Za sponzorské dary budeme rádi.

Lékařské potvrzení, které budete odevzdávat s oficiální přihláškou, může být i to, které použijete pro školu v přírodě apod. Má platnost 12 měsíců.

Přihlášku oddělte a předejte vedoucím do konce dubna,

lze zaslat i emailem na hancaburesova@centrum.cz.

Případně na vyžádání zašlu elektronickou podobu.

!!!! Odevzdejte do konce dubna! !!!!!

Předběžná přihláška na skautský tábor 09

termín: 18. července – 1. srpna 2009

Jméno táborníka:..... rodné č.:

adresa:.....

kontakt na zák. zástupce:.....

(nejlépe email, příp .tel.č.)

zakroužkujte způsob platby: hotově / na účet

.....
datum a podpis zákonného zástupce

Píšete nám: **Pohled z Mnichova Hradiště**

Mnichovo Hradiště je nevelké město při hlavním tahu na Liberec situované mezi Mladou Boleslaví a Turnovem.

V lokalitě města je zámek s anglickým a francouzským parkem, nechybí kostel v barokním slohu, který je zasvěcen sv. Jakubovi apoštolovi. Další architektura města v sobě odráží celek této části Čech. Několik velkých a přímých ulic doplňují uličky křivolaké se starými domy. To zvláště od centra směrem k zámku. Na druhou stranu je pak pole bytovek a zástavba mladších rodinných domů. Na okraji obce jsou supermarkety známé z mnoha míst republiky. Přece se pokusím popsat zajímavé věci v místě.

Město bylo založeno cisterciáckými mnichy z nedaleko stojícího kláštera (dnes menší obec Klášterec). Tak se odhaluje i původ jména města, o jehož existenci svědčí první písemné zmínky ze 3. čtvrtiny 13. století. Obec byla původně dřevěná, což mi dnes připomíná jedno sroubené stavení zasazené do celku zděných domů nedaleko centrálního náměstí. Náměstí je čtvercového půdorysu uprostřed vyplněné budovami sloužícími městskému úřadu.

Cesta z náměstí směr Klášterec se po 150 metrech proplete hlubokým příkopem mezi areálem fary a farním kostelem. Projde údolím a opět stoupá do svahu, na němž stojí zámek. Zámek původně v renesančním slohu zbudoval Václav Budovec z Budova. Stavba byla okolo r 1700 přeměněna do podoby barokní. Dnes hezky opravený, v sezóně vítající četné turisty. Návštěvníci mají možnost projít geometricky členěný francouzský a volněji stylizovaný anglický park. Na kraji areálu stojí budovy bývalého kláštera s kaplí sv. Anny a sv. Tří králů (nevšední zasvěcení), v němž žili mniši kapucíni.

Ve městě fungují zařízení pro turisty jako je knihovna, informační centrum, kino, klub pro společenské večery a koncerty. Muzeum, krom exponátů připomínajících prostý život a řemeslný um zdejších lidí, dává zhlédnout model tvrziště Drábské světničky. Toto tvrziště bylo z velké části vytesáno v pískovcových skalách a dále doplněno dřevěnými staveními.

Zdejší fara je veliká budova vysoko nad zátočinou silnice. Vchází se přes dvůr, na nějž se vstupuje starými dřevěnými vraty. Dvůr je prostorný, zatravněný s polygonálním altánem pro letní posezení uprostřed. V pravo roubená stodola s místem pro osobní vůz. Vlevo fara a proti ní dvě menší hospodářská stavení kamenná.

Farářem je zde pan Radek Jurnečka, dále na faře žije pastorační asistent pan Viktor a farní hospodyně paní Marie. Mně byl vřele poskytnut pokoj pro hosty, jako již v roce 2007, kdy jsem zde strávil též několik dní oddechu.

Chtěl bych se ještě vrátit k vyprávění o zdeším zámku. V interiéru je zařízeno malé zámecké divadlo pro asi 100 osob a samozřejmě mnoho dobově zařízených pokojů a salonků. Roku 1833 se zde událo setkání hlav států Svaté aliance – zemí Polska, německých knížectví a Rakouska. Toto uskupení v těžkém boji u Vídně zabránilo vstupu osmanských vojsk hlouběji do Evropy.

Když jsem procházel park zámku na rozhraní jara a léta 2007, překvapila mě na vzdálené straně budova konventu nijak nerenovovaná, omšelá, dvoupatrová budova klasického čtvercového

Mnichovo Hradiště

foto archiv

půdorysu (jistě dnes nepoužívaná). V duchu jsem se přenesl do Itálie jako vždy, když vidím klášter. Při výkladu v zámeckých prostorách jsem se dověděl, že konvent byl osazen františkány kapucíny. Je zřejmé, že zámecký pán opravdu vydával nemalé prostředky na zajištění chodu konventu a tak mu patří dík.

S. M. Prekop Hořovice

Kardinál Vlk obdržel darem část Kristova kříže

Při slavnostní příležitosti 100 let trvání farnosti u baziliky Svatého Kříže Jeruzalémského v Římě obdržel tuto neděli 22. března 2009 pražský arcibiskup, jehož je bazilika titulárním kostelem, pektorál obsahující část relikvie kříže, který kolem roku 320 přinesla do Říma z Golgoty císařovna Helena.

Kardinál Vlk navštívil tuto farnost, aby zde stoleté výročí oslavil mší svatou. Chrám Svatého Kříže Jeruzalémského, který patří mezi sedm nejvýznamnějších kostelů města Říma, je od roku 1994 jeho titulární bazilikou. Jako dar na památku obdržel pražský arcibiskup pektorál, který má podobu kříže, v němž je uchovávána relikvie kříže Kristova. V samotném pektorálu, biskupském kříži, je uložena část této relikvie, jejíž pravost je stvrzena tzv. autentikou, kterou si kardinál Vlk přivezl spolu s relikvií.

Relikvie byly více než tisíc let uloženy a uctívány v kapli zasvěcené svaté Heleně. Až v roce 1570 byly kvůli vlhkosti přemístěny do jiných prostor, kam bylo ovšem možné vcházet pouze přes křížovou chodbu kláštera. To ztížilo poutníkům možnost uctít tyto ostatky, a tak byla v roce 1925 vybudována kaple se snadnějším přístupem. Současný „Svatostánek Kříže“, nazvaný tak Janem Pavlem II. během jeho návštěvy v roce 1979, byl vybudován ve staré sakristii podle plánů architekta Florestana Di Fausta.

Autenticita relikvie uložené v bazilice Svatého Kříže byla potvrzena mnohými způsoby. Jako jeden z důkazů bývá uváděno, že středověká tradiční slavnost Křížové cesty, které se účastnili papežové, byla situována právě do kostela Svatého Kříže. Papež při ní šel bosý od Lateránské baziliky spolu s duchovenstvem a průvodem do římského Jeruzaléma, aby sloužil bohoslužbu ke cti dřeva z Kristova kříže. Také starý zvyk papežů darovat část dřeva kříže nějaké významné osobnosti, svědčí o pravosti relikvií. Mezi obdarovanými můžeme totiž nalézt takové postavy dějin, jako jsou vizigótský král Rekkared či francouzský král František I.

foto www.apha.cz

Kostel byl roku 225 vystavěn císařovnou svatou Helenou, matkou Konstantina I. jako palácová kaple v její rezidenci nedaleko římského Lateránu. Od jeho vybudování se zde uchovávají zbytky Kristova kříže. Třemi relikviemi, které podle tradice našla císařovna Helena kolem roku 320 na místě Golgoty v Jeruzalémě, jsou kromě části samotného kříže také hřeby a část tabulky s nápisem: Ježíš nazaretský, král židovský. Již papež Řehoř I. Veliký z tohoto chrámu vytvořil titulární kostel. Současná podoba kostela je výsledkem mnoha přestaveb, z nichž poslední byla velká pozdně barokní přestavba v polovině 18. století.

Ke kostelu přiléhá budova cisterciáckého kláštera, který byl roku 2005 za účasti pražského arcibiskupa povýšen na samostatné opatství. Jde o mohutný komplex budov, který se zvedá mezi Lateránskou bazilikou a hlavním římským nádražím Termini. Řeholní společenství tohoto kláštera pečuje o baziliku již více než 500 let.

www.apha.cz

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI s platností od 26. ledna 2009:

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Neděle</i>	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>
<i>Beroun</i>	9.00 18.00	8.00	18.00	8.00	19.30	18.00	
<i>Král. Dvůr</i>	8.00		17.00				
<i>Loděnice</i>	10.00				17.00		
<i>Tetín</i>	11.00						
<i>Chýňava</i>	16.00						
<i>Sv. Jan</i>				20.00			18.00
<i>Nižbor</i>							16.00
<i>Hýskov</i>							17.00
<i>Vráž</i>							16.30*
<i>Hudlice</i>							15.00**

* Bohoslužby na Vráži: kromě 1. soboty v měsíci

** Bohoslužby v Hudlicích: jen v 1. sobotu v měsíci

POSLEDNÍ SLOVO: Květná neděle

Nový den nám byl dán
abychom mohli jít dál.
Čas jeho je třeba využít,
neb zmizí rychle, jak
ranní rosy třept.

Slunce již vlahé šípy hází
a ptáci svými trylky hlásí
- Král, náš Král přijíždí!
- Žijme tento den v němž
Pán má být oslaven.

Zem se budí, radostí pláče,
proudem svých slz,
půdu chce smáčet.
Ať cesty jsou čisté,
pro Krále připravené
- On sám chce vtisknout jim
svůj punc.

Zpěvem chvěje se vzduch,
jásá Zem, však do duše
pokradmu vkrádá se strach
To nepřítel Králův, spřádá
již síť, svou moc chce hájit
-nedá si ji vzít.

Lstivostí slov, sladkých jak med,
pomalu ničí pučící květ.
Tak otráven slovy, nic netušíc
hyne,
upadá do mdloby a nevnímá
jiné ...

Jen nebe ví, co bude dál ...

-lč-

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně,

Zpravodaj

popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Přípravuje se i program adventu 2008. D. Průša

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA DUBEN:

••• "Za nově pokřtěné a jejich rodiny" •••

FARNÍ KRONIKA

Prosíme, pomozte nám rozšířit farní "databázi"! Byli bychom velmi rádi, pokud byste se přihlásili, případně nám zaslali data narození a alespoň kontakty své, svých blízkých a přátel. Věříme, že v rámci farní rodiny se nemusíme bát dnes tak skloňovaného zneužití dat a za redakci můžeme upřímně říci, že tato databáze není veřejně přístupná a je používána pouze pro potřeby farní kroniky a pro zasílání pozvánek na farní akce. Ozvěte se nám, prosíme, na e-mail e-mail: red.tym@seznam.cz, na tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky "BKZ - Dotazy a články" na stole s tiskovinami. -iva-

JUBILEA: V dubnu vzpomeneme **loděnického** grafika **Ladislava Svatoše** a jeho nedožitých 80 let. Blahopřání putuje **Elišce Kodrasové** (20 let), **Michalu Hazukovi** (25 let), **Janu Frantovi** (30 let) a paní **Haně Holečkové** ke krásným 75 letům.

NAROZENÍ: V úterý 24. 3. se narodila **Tereška Kubelová** z Loděnice - Jánské. Vítáme ji uprostřed naší farní rodiny, rodičům a bráškovi upřímně blahopřejeme.

KŘTINY: V březnu byli v naší farnosti (na Tetíně) pokřtěni **Matouš Vysloužil** ze Zdejciny a **Jan Martin Kopačka** z Lounína.

SVATBY: V březnu se manželé i "před Bohem a Církví" stali **Miroslav Beneš** a **Barbora Benešová** (roz. Chadimová).

POHŘBY: V březnu jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili pana **Vladimíra Šmídu** z Nižboru.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz